

தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடமாகவும் தென்மராட்சி விடத்தற்பளையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அம்பூர் திருமதி சுப்பிரும்ணியம் நகுலாம்பிகை

രുത് കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു

நினைவுச்சுரங்கம்

Noolaham Foundation

யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும்

தென்மராட்சி - விடத்தந்பளையை வதிவிடமாக கொண்டவரும்

பரந்தன் இரசாயணக் கூட்டுத்தாபன முன்னாள் உத்தியோகத்தர்

> திரு - சரவணமுத்து சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பிரிய பத்தினியுமாகிய

திருமதி சுப்பிரமணியம் நகுலாம்பிகை அவர்களின்

சிவப்பதப் பேறு குறித்த

நினைவுச்சுரங்கம்

2008

அர்ப்பணம்...

அம்மா உம் பொன்னடியில் சமர்ப்பணம்....!

கண் கண்ட தெய்வமே! காசீனியில் --ஈன்று புறந் தந்து சான்றோராய் வாழ வைத்த அருயீர் அன்னையே! கோடி கொடுத்தாலும் ஈடாகா அன்புக்கு கைமாறேகு1? அம்மா! எம் ஆருயீரே! உங்கள் பீரீவாற் தடித்து நெஞ்சத்து நேசஞ் சுமந்து எம் இதய காணிக்கையாக இம் மலரை உமது பொற்பாதத்தில் அர்பணித்து -அஞ்சலித்து வணங்குகின்றோம்! அமைதி கொள்க! எம் காயே!

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

 அன்புக் கணவர்
 ஆகுயிர் மக்கள் மகுகர் ~பேரர்கள் சிவமயம்

சீரொரு மண்ணில் வாழ்ந்து – எம் சிறப்புக்கு வித்தாய் நின்று பாரொளிர் சுடராய் ஆகி – இன்று பரமன் தாள் சேர்ந்த எங்கள் "பாச அன்னை"

திருமதி சுப்பிரமணியம் நகுலாம்பிகை

அவர்கள்

waitanis 1940.05.01

*५५ फ्रिक्क्*थ

2008.08.16

சாற்றுநற் சர்வதாரி சாராடி முப்பத்து ரண்டுதேதி ஏற்றமிகு பூரணைநாள் சனியாம் நாளில் - வீற்றிருந்தே நல்லறங்கள் ஆற்றும்ளம் நற்றவத்தாள் நகுலாம்பிகை வல்லவனின் தாளமைந்த நாள்!

தாய்க்கு ஒரு தாலாட்டு

அங்கம் நொந்தெம்மை அரும்பத்துத் திங்களிங்கு
ஆதரவாய் சுமந்து ஆசையொடு பெற்றெடுத்து
போங்கும் அன்பீந்து புகழாரும் வாழ்வீந்து
போற்றலுற வாழவைத்த புண்ணியமே எம் தாயே!
எங்கும் இருள் சூழ இடர் சுமந்து நாம்வாட
எமைவிடுத்து இன்று தனிவழியே போனீரோ?
தங்கமே தாரகையே தாழாது எமைப்புரந்த
தாயே தாலேலோ தவப்பயனே தாலேலோ...!

நொந்து சுமந்திங்கு நோவாம லேந்தி முலை தந்து வளர்த்தெடுத்த தண்டமிழே தாலேலோ! சொந்தம் சூழநின்று சுடரீந்து எமையாக்கும் சுந்தரியே தாயே சுடரோளியே தாலேலோ! பந்தம் வாழவென்று பாசத்தாற் பலசெய்த பண்புருவே பரமன் பாசத்தாள் தாலேலோ! சந்தக் கவியழகே! சாற்றுதமிழ்ப் பண்ணமுதே! சங்கரனார் தாளிணைகள் சார்ந்தே தாலேலோ!

நெஞ்சிற் சுமந்தும் நினைவுகள் மனத்துன்னி நேசமொடு பாடிப் பணிந்தோம் குலவிளக்கே! தஞ்சம் ஈந்தெம்மைத் தாங்கி வளர்த்தெடுத்த தண்மதியே தாயே தயாபரியே மறப்போமா? வஞ்சக் காலனவன் வலைவீசி எம்முயிர்கள் வாட்டமுறப் பிரிந்தாலும் வாடா நினைவுகளே! கொஞ்சும் குயிலேயெம் குலமயிலே அம்மா நாம் கோடி பூச்சொரிந்து கும்பிட்டோம் சாந்தி கொள்க!

திகுமதி சுப்பிரமணியம் நகுலாம்பிகை அவர்களின்

வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

சம்பா வெளி வாழும் சங்கரனார் புத்திரனே! எம்பாலிரங்கி ஏற்றம் பல நல்கும் தும்பிக் கை ஐயா! தூய திருவடிகள் நம்பிக் கை தொழுதோம்! நம் தாய்க்கு அடைக்கலமே!

அது பழச் சுவையென அமுதென அமரரும் தொழுதெழத் தூய எம் புதுக்குளம் மருவிய தலை மகள் தாயே அம்மா அடியினை தொழுதனம் - என்றும் தூயதாள் அடைக்கலம்!

தாயாய் தமிழாய் தாழாது எமைப்புரந்த தங்கமாய் ஒளிர்ந்த தவமகளின் புகழெழுத சேயார் வரையுமிந்த செந்தமிழ் கல்வெட்டு சிறப்பொளிர என்றும் தெய்வத்தாள் அடைக்கலமே "சிவப்புக் கடுக்கன் செல்லையா" என்றபெயர் சின்னக்குழந்தைக்கும் அத்துப்படி! கெல்லிப்பளை வாழ்ந்த மறவன், திசையாவும் புகழ் வரைந்த வல்லன்- வாஞ்சையோடு மாரிமுத்து என்னும் அணங்கை தொல்லுலகம் போற்ற தூயமணம் செய்து வந்து நல்வினைகள் நற்றவங்கள் நனியாற்றி ஈன்றெடுத்த சொல்லு புகழ் கொண்டு சுவைபடைத்த மக்களள்ளே செல்வி நகுலாம் பிகையென்னும் நல்லெழிலாள் இளைய மகளாய் இந்நிலத்தில் உதித் துயர்ந்தாள்

கடலெங்கும் கப்பலோட்டி கருத்தொரு வணிகம் ஆற்றி திடமுறப் பொற்குவை குவித்த குலமதில் பஞ்சவர் சோதரர் சூழ எங்கள் பைங்கிளி நகுலாம்பிகை கடைக்குட்டி மகளாய் கண்மலர்ந்தாள் அவள் வரவால் இன்பக்குலம் மலர்ந்தது போற்றலுறு பொலிஸ்துறையில் புகழோடு பணியுவந்த உயர் உத்தியோகத்தர் நமசிவாயம்! பூவையள் போற்றும் "பெரியண்ணா" ஆயினார்! அவர் வழியே -ஸ்ரீமதி என்னும் செய்தவச் செல்வி மைத்துனி ஆயினள் காங்கேசன் -சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம் தன்னில் உயர்பணி ஆற்றிய முத்தையா பிள்ளையின் முகிழ்த்துயர் நாயகி சிவக்கொழுந்து எனவரும் செல்வி நகுலாம் பிகை மகிழ் "பெரியக்கா" எனும் பெருமை பெற்றனள்!

புகழார்ந்த தமிழறிஞர் -தமிழ்ப் பணியால் மாநிலத்தில் மறைந்தும் மறையாத மாண்பு பெற்ற "தமிழ் மணி" நடராசா அஞ்சுகத்தாள் அன்புமிக்க அண்ணனாய் அரண் செய்தார் அவர்வழியின் கனகம்மா - கண்ணிறைந்த மைத்துனியாய் வந்து மனம் நிறைந்தாள்! கொழும்பு -கப்பற்துறை அதிகார சபை அதனில் உயர்பணி ஆற்றி உவந்த

கிருஸ்ண பிள்ளை போற்றும் மனையரசி சிவபாக்கியம் -நகுலாம்பிகை மகிழும் "நடுவில் அக்கா" ஆகி நின்றாள்! வெலிமடையில் -புகழளந்த வர்த்தகம் ஆற்றிய மயில்வாகனத்தின் இதயநாயகி என மிளிரும் சரஸ்வதியாள் "இளைய அக்கா" என நின்று இனிமை சேர்த்தாள்! உடன்பிறந்தார் ஐவர் சூழ உவந்து நின்ற உத்தமி எம் நகுலாம்பிகை -கலைகள் பலவும் கவினுறக் கற்று கல்வி கேள்வி கருது மெய் ஞானம் நல்லெழில் என்ன நலம் பல உற்று திருமணம் முவந்து மணமக ளானாள்!

திருமிகு தென்மராட்சியில் வருவள விடத்தற் பளைதனில் வதிந்த சரவணமுத்து சின்னத்தங்கம் பயந்த புதல்வனாம் பைந்தமிழ் செல்வன் ஏக புத்திரன் சுப்பிர மணியன் இலங்குநற் காரிகை நாயகன் ஆயினன் சுப்பிரமணியனாம் சுந்தர தீபனும் செப்புநற் செல்வி நகுலாம்பிகையும் பேசரும் இல்லறப் பண்புகள் பேணியும் பெருகுநற் நவக் கொடு தான தர்மங்கள் உருகியே ஆற்றியும் உயர்சம் பாவெளி உரைதரு விநாயகர் திருவருள் கூடியும் புதுக்குளம் அமர்ந்தருள் பொழிதரு நாயகி -பொற்புறு அம்மனின் பேரருள் நாடியும் வண்மை கொள் மக்களாம் நால்வரை ஈந்து வையகத் தொளி தர வளர்த்து ஆளாக்கினர் கண்ணிறை முதன் மகன் என்றே கணேசதாஸ் அமைந்து கவின் பல ஈந்தனன் கணேசதாஸின் வழிவரு மருகியாய் நுணாவில் மத்தியூர் -குமாரசாமி சரஸ்வதி என்போர் நயந்த புதல்வி நற்றவப் பாவையள் சாந்தகுமாரி அமைந்து பொலிந்தனள் அவ்வழி -கீர்த்தனா, ருசானி, பிருந்தாபன் எனும் பேரப்பிள்ளைகள் மனையில் தவழ்ந்தனர்

இதமிகு இரண்டாம் .இனியதோர் மைந்தனாய் முருகதாஸவன் முகிழ்த்து உயரந்தனன் முருகதாஸ் வழிவரு மருமகள் என்னவே மீசாலை பதியமர் கந்தையா தெய்வானைப் பிள்ளை என்பவர் பெற்றநல் லெழிலினள் அருட்சோதி எனவருள் அருளுறை திருமகள் நயங்கள் சேர்ந்திடமனையிற் புகுந்தனள் இரண்டு புதல்வரின் பின்வரு குலக்கொடி என்னவே சுபாங்கினி எழில்தர உதித்தனள் சுபாங்கினி வழிவரு மூத்தநல் மருகனாய் உசன் பதிமேவிடும் இரங்கநாதன் இராசபூபதி பெற்ற நன்மைந்தன் பெருங்குணச்செல்வன் பிரபாசங்கர் அமைந்து சிறந்தனன் அவ்வழி டிதூஷன் மிதுசா எனவரு செல்வர் மனைதழ் பேரர் ஆயினர் சிறந்து

சுந்தரச் செல்வியாம் சுமதியென் பெயரினள் சுவைமிகு இளைய புத்திரி ஆயினள் சுமதி வழிவரு மருமகன் என்னவே உசனமர் சுந்தரம் தெய்வானைப் பிள்ளையர் உதவிடு புதல்வன் ஸ்ரீதரன் என்னும் பண்பினண் வந்தே பாரிற் பொலிந்தனன் அவ்வழி புருஷோத் தமனொடு வைஸ்தமன் எனவரு

பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுத்துப் பெருமை சேர்த்து பேசரிய புகழாநல் மருகர் யாரும் உயர்வுறவே தன்னரிய உவப்பை நல்கி உயர் பேரர் தமை அணைத்து உச்சி மோந்து தயவுடனே உருவோர்கள் ஊரார் நண்பர் அனைவருக்கும் உற்றபல உயர்வு நல்கி கோலமுறு கொடை, பக்தி சீலம் என்னும் -கொள்கை வழி நின்று நறும் பணிகள் ஆள்ளி விதி வரைந்த வழிசேர்ந்து விண்ணில் வாழும் தெய்வத்துள் தெய்வமென ஆனாள் நங்கை! நல்லெழிளாள் நகுலாம்பிகை நாமம் நெஞ்சில் நாள்நாளும் வாழும் அவள் விண்ணில் வாழும் தெய்வத்தோ டின்புறவே மலர்கள் தூவி அஞ்சலித்து அமைதி கொள்வோம் சாந்தி! சாந்தி!

பஞ்ச புராணம்

விநாயகர் துதி திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப் புந்தியில், வைத்தடி போற்றகின்றேனே.

தேவாரம்

திருக்கோயில் இல்லாத திருவில் ஊரும் திருவெண்ணீ - நணியாத திருவில் ஊரும்

பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஊரும்

- பாங்கிணொடு பல தளிர்கள் இல்லா ஊரும்

விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஊரும் விதானமும்

- வெண்கொடியும் இல்லா ஊரும்

அருப்பொடுமலர்பறித்திட்டுண்ணா ஊரும் அவையெல்லாம்

- ஊரல்ல அடவிக் காடே.

திருவாசகம்

கடையவனேனைக் கருணையி னாற் கலந் தாண்டு கொண்ட விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல் வேங்கையின் நோல் உடையவனே மன்னு முத்தர கோச மங்கைக் கரசே சடையவனே தளர்ந்தேனெம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

திருவிசைப்பா

ஏக நாயகனை இமையவர்க்கரசை என்னுயிர்க் கமுதினை பெதிரில் போக நாயகனைப் புயல் வண்ணற் கருளிப் பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த மேக நாயகனை மிகதிருவீழி மிழலை விண்ணிழி செழுங் கோயில் யோக நாயகனையன்றி மற்றொன்றும் உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல் லாண்டு

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி யேத்தொலி யெங்கும் குழாம் பெருகி விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்ற விம்பி மிக திருவாரூரின் மழவிடையாற்கு வழிவழியாளாய் மணஞ் செய் குடிபிறந்த பழவடி யாரொடுங் கூடியெம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

இறவாத இன்பவன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் - உன்னைபென்றும் மறவாமை வேண்டுமின்னும் வேண்டும் நான் - மகிழ்ந்து பாடி அறவா நீயாடும் போதுன்னடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

காலனிடத் தணுகாதே காசினியிற் பிறவாதே சீலஅகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே மாலயனுக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே நாலுமறைப் பொருளானே நாககிரிப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

~ தேற்றம் ~

உலக நியதி இதுவென உணர்ந்து உள்ளம் ஆறுதல் உயர்ந்தோர் இயல்பே! நலங்கள் பெருகி நானில் வாழ நாயகன் தாளை நம்மனம் கொண்டே பலங்கள் பெற்று பாசம் அன்பு ஓங்கி பாரில் வாழ்ந்து படுவினை போக்கி தலைவன் தாளை தலைமேற் கொண்டு வாழ்வோம் வளர்வோம் வளர்க வையமே!

பேரனின் உள்ளத்தில் இருந்து

அளவில்லா அன்புதனை சிறப்புடனே எமக்களித்து அளவான சிரீப்புடனே சினக்காமல் எமைக் காத்தீரே! பெற்றெடுத்த தாயாக தினேசை பெருமையுடன் வளர்த்தீரே பேறற்றவனாய் ஆக்கிவிட்டு குஞ்சம்மா எங்கு சென்றீர் கவலைகள் நாம் மறந்து கண்ணியமாய் நாம் வாழ கனிவுடனே கனமான அறிவுரைகள் கூறிய குஞ்சம்மாவே பூசை அறை மறந்திரக்கக் கூடும் நீர் — ஆனால் புஸ்பத்தை மறந்திருப்பீரொ ஒரு வேளை தன்னும் பண்பான பாசம் என்றும் பாரிலே வாழ்ந்து காட்டி பார்வையாலே கனிவுதந்த பண்பான குஞ்சம்மாவே பாவி நான் பலபத்து மைல்களிற்கு அப்பால் — உமை எண்ணி

பதறியே நாம் தவிக்கின்றோம் — எம்மை காணவில்லையே என காத்திருந்து தேவியை கண்டவுடன் கடைசிப் புதினங்கள் கதைத்து மகிழ்வீரே கவலைகள் இருந்தாலும் கன பணியிருந்தாலும் கனிவுடனே கண் துஞ்சாது கதைத்து துயர் துடைப்பீரே கடைசிப் பரீட்சை முடிந்தவுடன் வீடுமுறையை உம்மோடு கழிப்போம் என எண்ணியிருந்தேன் — அதற்குள் காற்றோடு காற்றாய் கலந்துவிட்டீரே உந்கள் ஆத்மா சாந்திக்காக

> பேரன் புஸ்பலிங்கராசா தினேஷ்குமார்

